

Raket naar de maan

Op de maan voelt alles lichter,
behalve heimwee

Michel de Boer

Eddy en Debbie gaan met een raket naar de maan.

Samen tellen ze af: '10... 9... 8... 7... 6... 5... 4... 3... 2... 1...

De raket schiet dwars door de wolken.

‘Op naar de **maan!**’ juicht Debbie.

‘Dag **aarde**’, fluistert Eddy.

Ze vliegen door het heelal.

De aarde lijkt

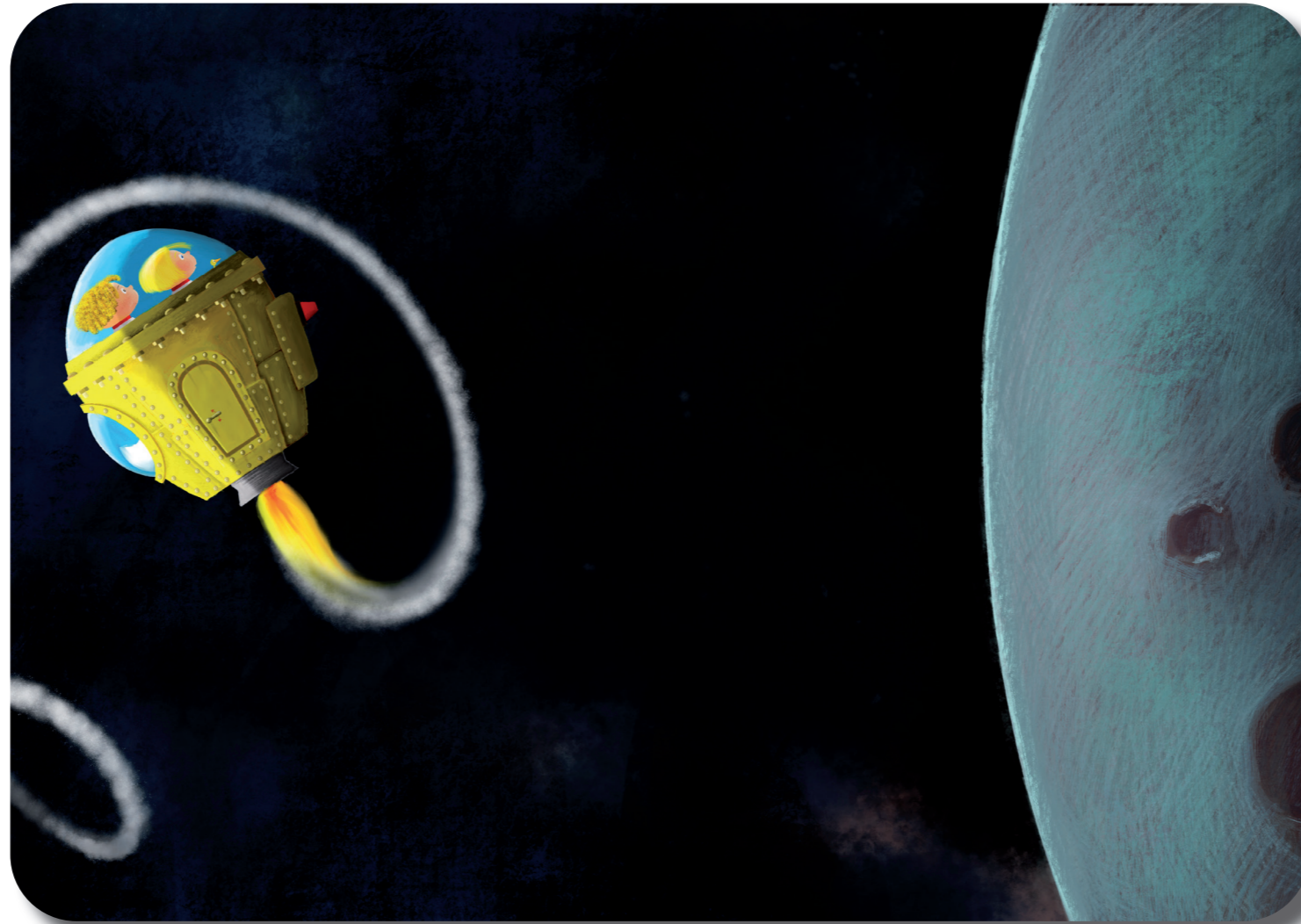
kleiner...

en **kleiner...**

en **kleiner** te worden.

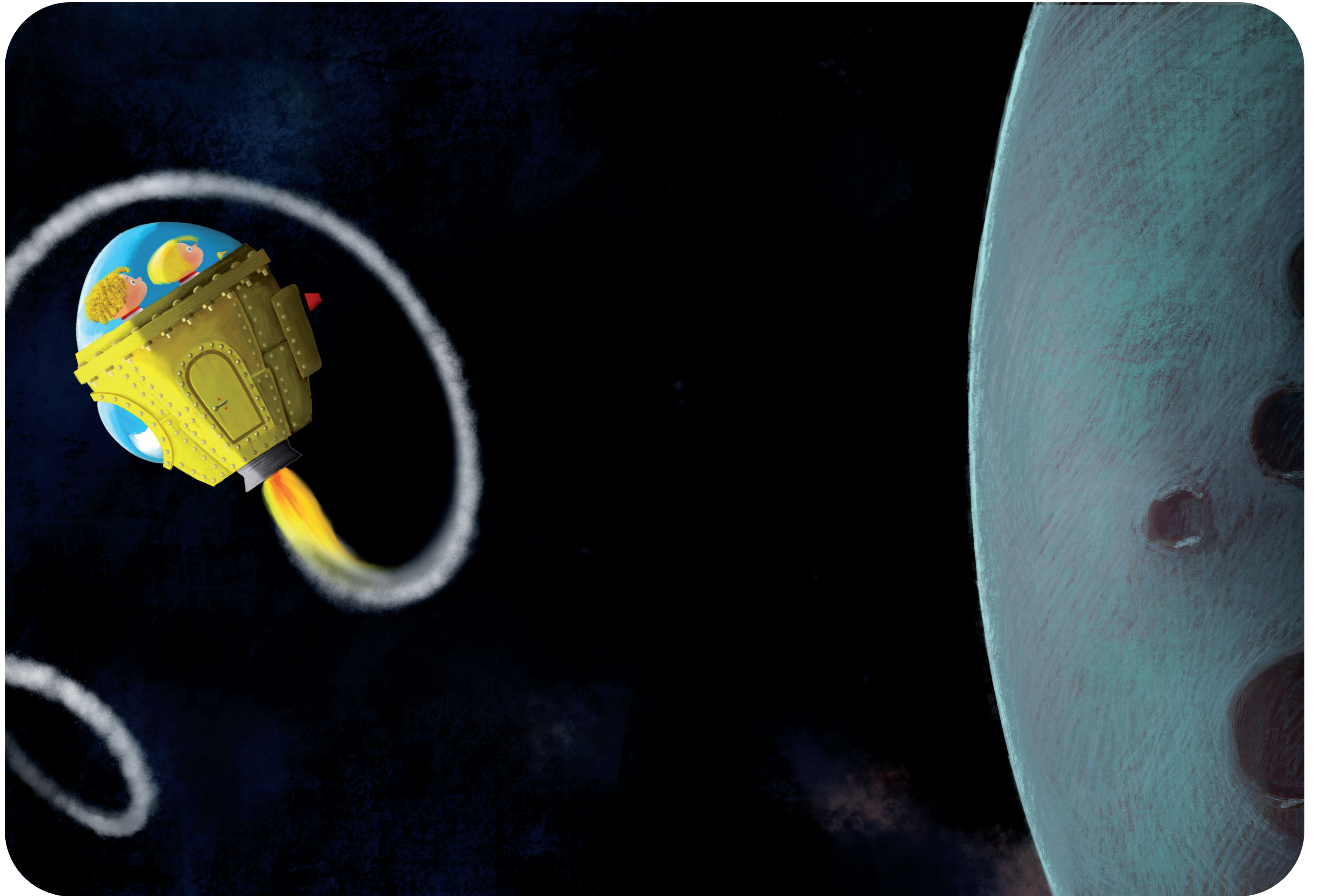

Debbie geeft Eddy een por.

‘Kijk, de maan.’

‘Nu al?’ zegt Eddy.

Zachtjes landt de raket op de maan.
Eddy en Debbie klimmen naar buiten.
Debbie lacht. 'Ik zweef een beetje.'

'Hé, ik ben ook ineens heel licht', lacht Eddy.
'Kom je naast me staan? Dan maak ik een selfie.'

